

ANDRÉ MAZON

1881—1967

În ziua de 13 iulie 1967 s-a stins din viață, la Paris, marele erudit francez André Mazon savant de renume mondial, una din personalitățile cele mai reprezentative ale slavisticii, care, în decurs de aproape șase decenii a ilustrat cele mai variate domenii ale specialității sale.

S-a născut la Paris în anul 1881 unde a făcut studii strălucite de filologie avind ca maestru pe celebrul Antoine Meillet. După terminarea studiilor universitare, este trimis în Rusia unde între anii 1905—1908 funcționează ca lector de limba franceză la Universitatea din Harkov; aici, paralel cu strădania de a predă limba franceză în condițiuni optime, A. Mazon este preocupat de lărgirea orizontului său științific, de aprofundarea problemelor de specialitate.

Rodul acestor cercetări se concretizează în lucrarea *Morphologie des aspects du verbe russe* (Paris, 1908) cu care A. Mazon și-a început activitatea științifică după întoarcerea sa în Franța, activitate pe care o continuă cu succes în următorii cinci ani. În anul 1914 își susține doctoratul în litere cu două lucrări care s-au bucurat de o deosebită apreciere: 1. *Un maître du roman russe Ivan Gontcharov (1812—1891)* și 2. *Emplois des aspects du verbe russe*, pentru care, în semn de înaltă considerație, a fost premiat de Academia de inscripții și literatură cu Premiul Volney¹.

În timpul primului război mondial, după ce a participat la expediția Salonicului, Ministerul Instrucțiunii publice din Franța l-a trimis în misiune în Rusia de unde nu s-a reîntors decît în anul 1918. După inerenta stagnare a activității determinată de perioada de război, A. Mazon s-a încadrat în echipa fondatorilor Institutului de studii slave, căruia i-a consacrat toată puterea sa de muncă.

În cadrul Institutului de studii slave, alături de Antoine Meillet și Paul Poyer și-a asumat conducerea cunoscutului periodic „Revue des Études Slaves” — organ al Institutului.

În anul următor este numit profesor la Universitatea din Strasbourg unde funcționează între anii 1919—1923 iar în anul 1924 a fost numit profesor de limbi și literaturi slave la Collège de France unde își începe activitatea didactică cu lecția inaugurală intitulată *Le patrimoine commun des études slaves*². Aproape trei decenii desfășoară o fecundă activitate didactică contribuind intens la formarea unei adevărate pleiade de slaviști. În anul 1952, septuagenarul se retrage de la catedra de la Collège de France, devine membru onor al înaltei Instituții iar la catedră îi urmează vechiul său colaborator și prieten André Vaillant.

În cadrul Institutului de studii slave al cărui președinte devine în anul 1936, după decesul maestrului său Antoine Meillet, André Mazon desfășoară o prodigioasă activitate atît ca director științific cît și administrativ deși înainte și în timpul celui de al II-lea război mondial condiții politice neprielnice i-au îngreunat munca³. A. Mazon a adus în cîmpul observației specialiștilor și a oamenilor de cultură probleme multiple și variate și a organizat și condus cronicile bibliografice anuale alcătuite de diverși specialiști. În aceste cronici, în

¹ Vezi *Bibliographie des ouvrages et articles de M. André Mazon* établie par Jean Train. în RES, t. 27 (1951) *Mélanges André Mazon*, p. 304—316. La Lista care pînă în anul 1951 cuprindea 209 titluri, în ultimii 15 ani s-au adăugat numeroase alte lucrări.

² Vezi RES, t. 4, (1924), p. 113—132, în care este publicată lecția ținută în ziua de 6 februarie 1924.

³ Vezi și André Fichelle, *Origines et développement de l'Institut d'Études slaves* în RES, t. 27 (1951) p. 102.